Dosarul nr. 3-3952/2024;
2-24093391-12-19082024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Cu participarea reprezentantului pârâtului Corcimari Svetlana

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul FRC „Speranța" împotriva Primarului General al mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil

a c o n s t a t a t:

**Argumentele participanților la proces**

La 19.08.2024 reclamantul FRC „Speranța" a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Primarului General al mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 14/37-3 din 27 iunie 2000 s-a repartizat Fondului republican de caritate pentru copii "Speranța" un lot de pământ cu suprafața de 0,9216 ha din strada Ghidighici 3/3 pentru proiectarea și construirea unui complex de agrement și odihnă pentru copii, amplasarea autodromului pentru copii și organizarea ordinii conform planului anexat.

Susține că, în momentul emiterii deciziei, reclamantul a edificat deja o construcție în baza autorizației de construire nr. 356/2 din 22.07.2002.

Declară că, la 12 iunie 2024 a depus o cerere privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare. Prin răspunsul din 17.06.2024 i s-a refuzat în satisfacerea eliberării actului pe motiv că nu a fost prezentat actul ce atestă dreptul de superficie sau de proprietate precum și pentru că pe teren sunt aplicate careva sechestre, fapt ce contravine adevărului.

Notează că, ulterior, la 05 iulie 2024 a depus o cerere repetată către Primăria mun. Chișinău prin care am anexat copia titlului deținătorului de teren, copiile deciziilor Consiliului mun. Chișinău și copia procesului verbal de recepție finală, precum și a indicat că sechestrele aplicate sunt la cererea reclamatei.

A mai menționat că, prin răspunsul din 17.06.2024 s-a refuzat în eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare pe motiv că la cererea de eliberarea certificatului de urbanism nu a fost anexat actul ce atestă dreptul de proprietate, cu toate că a anexat copia extrasului din

Registrul bunurilor imobile ce atestă dreptul de proprietate asupra construcției ce urmează a fi reproiectată.

Totodată, cu referire la sechestrul aplicat de către executorul judecătoresc Marianciuc Evelina susține că, sechestrul este aplicat la cererea creditorului ’’Speranța” și nu influențează la eliberarea certificatului de urbanism.

În conformitate cu cele menționate, solicită eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare pentru bunul imobil cu număr cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str. Ghidighici, 3/3.

Subliniază partea reclamantă că, Primăria mun. Chișinău, în calitate de autoritate competentă prin acțiunile sale în cadrul procedurii administrative a încălcat prevederile prevăzute în Codului administrativ. Procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles acțiunile care urmează a fi întreprinse. în condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Relevă că, încălcarea normelor de procedură administrativă a generat încălcarea unuia din cele mai elementare garanții procedurale, dreptul de a fi ascultat asupra faptelor care au fost invocate la emiterea actului administrativ defavorabil.

În consecință, ținând cont de cele menționate, în temeiul art. 162 alin. (1) alin. (3) lit. b), 164 alin. (2) lit. b), art. 165 alin. (2), art. 166, art. 167, art. 169 alin. (2) art. 189 art. 196 , art. 206 alin. (1) lit. b), art. 207, art. 208, art. 209, 231, 232, 238, 239, 240 ale Codului administrativ, Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09.07.2010, solicită:

1. Admiterea cererii de chemare în judecată;
2. Admiterea acțiunii înaintate de către Fundația Republicană pentru Copii "Speranța" împotriva Primăriei mun. Chișinău și Primarul mun. Chișinău;
3. Anularea actelor administrativ individuale emise de Primăria mun. Chișinău. nr. R- CU-05802 din 17.06.2024 și nr. 1-03/1-4076 din 19.07.2024 prin care s-au respins cererile din 09.07.2024 și 12.06.2024 privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare și obligarea Primăriei mun. Chișinău să emită certificatul de urbanism pentru proiectare în vederea constituirii unui complex de agrement, pe terenul cu nr. cadastral *****, pentru beneficiarul FRC “Speranța”.

**Poziția participanților la proces.**

În ședința de judecată ***reprezentantul reclamantului FRC “Speranța” -avocatul Pascal Iuliana,*** nu s-a prezentat la ultima ședință judiciară, procedura citării legale fiind respectată.

***Reprezentantul pârâtului Primăria mun. Chișinău - Corcimari Svetlana*** fiind prezentă în ședință de judecată a solicitat respingerea acțiunii conform motivelor invocate în referință (f.d. 53-63).

**Aprecierea instanței de judecată.**

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de FRC „Speranța" împotriva Primarului General al mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil este admisibilă, dar urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

**Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.**

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
IV. respectarea procedurii prealabile
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea actelor emise de Primăria mun. Chișinău, nr. R- CU-05802 din 17.06.2024 și nr. 1-03/1-4076 din 19.07.2024 prin care s-au respins cererile din 09.07.2024 și 12.06.2024 privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare și obligarea Primăriei mun. Chișinău să emită certificatul de urbanism pentru proiectare în vederea constituirii unui complex de agrement, pe terenul cu nr. cadastral *****, pentru beneficiarul FRC "Speranța".

Astfel reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art.17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actelor– refuzului nr.R-Cu-05802 din 17.06.2024 și răspunsului nr. 1-03/1-4076 din 19.07.2024 emise de Primăria municipiului Chișinău, care reprezintă acte administrative individuale defavorabile, ori reclamantului i-au fost respinse solicitările cu care ultimul nu este de acord.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Conform art. 163 lit. a) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Instanța atestă că, la 05.07.2024 reclamantul FRC "Speranța" a expediat în adresa Primăriei mun. Chișinău o cerere (prealabilă f.d. 39), care a fost respinsă prin răspunsul nr. 1-03/1-4076 din 19.07.2024 (f.d. 41), iar acțiunea a fost depusă la 19.08.2024, astfel instanța de judecată constată că, acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului și condițiilor de formă fiind astfel admisibilă.

**Circumstanțele privind fondul cauzei.**

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform alin.1 art. 206 Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Conform prevederilor art. 219 alin.(1) al Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, totuși acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Starea de fapt denotă că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 14/37-3 din

27.06.2000 s-a repartizat reclamantului FCR "Speranța" un lot de pământ cu suprafața de 0,9216 ha din str. Ghidighici 3/3 mun. Chișinău pentru proiectarea și construirea unui complex de agrement și odihnă pentru copii, amplasarea autodromului pentru copii și organizarea odihnei conform planului anexat **(f.d. 31-32).**

Ulterior la 26.04.2004 în registrul bunurilor imobile a fost înregistrată construcția *(aparent viitoare)* cu numărul cadastral *****.01, dreptul de proprietate asupra acesteia fiind înregistrat după Fundația Republicană pentru Copii „Speranța", în temeiul autorizației de construire nr. 356/2 din 22.07.2002 și al titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 29.08.2002 (f.d. 42).

Prin Decizia CMC nr. 17/11 din 30.12.2004 a fost acceptat vânzarea terenului aferent, iar la 20.01.2005 a fost semnat contractul de vânzare-cumpărare între primar și FRC „Speranța", dreptul de proprietate asupra terenului fiind înregistrat în registrul bunurilor imobile **(f.d. 42).**

Actele administrative și contractul de vânzare cumpărare a terenului au fost contestate de procuror, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11.10.2007, irevocabilă din momentul pronunțării, au fost admise cerințele procurorului municipiului Chișinău înaintate în interesele statului, fiind **constatată nulitatea tuturor actelor** care stat la baza înregistrării dreptului reclamantului asupra terenului, și anume:

1. Deciziei Primarului general al municipiului Chișinău nr. 14/37-3 din 27.06.2000 privind repartizarea lotului de teren din str. Ghidighici Fondului Republican de Caritate pentru Copii „Speranța",
2. Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 17/11 din 30.12.2004, în partea ce viza acceptarea vânzării în proprietatea Fundației Republicane pentru Copii „Speranța" a terenului aferent obiectivului din str. Ghidighici 3/3, cu suprafața totală de 0,922 ha.
3. Contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 20.01.2005 între Viceprimarul municipiului Chișinău și Fundația Republicană pentru Copii „Speranța", având ca obiect terenul aferent obiectivului situat în str. Ghidighici 3/3, cu suprafața totală de 0,922 ha, **fiind totodată dispusă radierea** din Registrul bunurilor imobile a **înscrierii efectuate pe numele Fundației Republicane pentru Copii „Speranța" privind dreptul de proprietate** asupra terenului cu numărul cadastral ***** **(f.d. 98-102).**

Conform art. 439 alin. (1) lit. b) Cod Civil RM orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă s-a constatat sau **s-a declarat nulitatea** ori ineficiența **actului** sau faptului **în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea** ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu.

Până în prezent Registrul bunurilor imobile în privința terenului cu numărul cadastral ***** nu a fost rectificat în conformitate cu decizia Curții Supreme de Justiție RM din 11.10.2007 din motivul existenței mai multor interdicții asupra terenului a executorilor judecătorești și a unor litigii între părți (f.d. 75-97).

La 12.06.2024 reclamantul FCR "Speranța" a depus către Primarul mun. Chișinău cerere

privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare unor case de locuit particulare pe terenul cu nr. cadastral nr. 01005187073 situat în mun. Chișinău str. Ghidighici 3/3.

La 17.06.2024 Primăria mun. Chișinău a emis o decizie de refuz nr. R-CU-05802, în care a menționat că, la cerere nu a fost prezentat actul care atestă dreptul de proprietate sau dreptul de superficie asupra terenului și acordul scris al proprietarului pentru lucrările de construcție planificate de superficiar (f.d. 40).

La 05.07.2024 reclamantul a depus o cerere prealabilă (f.d. 39), iar prin decizia de refuz a Primăriei mun. Chișinău din 19.07.2024 cu nr. 1-03/1-4076 cererea a fost respinsă (f.d. 41).

Nefiind de acord, reclamantul FCR "Speranța" s-a adresat cu prezenta cerere în instanță de judecată (f.d. 6-12).

Potrivit art. 3 alin. (1) al Legii nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție *(redacția în vigoare la data depunerii cererii)*, certificatul de urbanism pentru proiectare (anexa nr. 1) se elaborează şi se emite de către primarul unităţii administrativ-teritoriale **în baza cererii proprietarului**, în baza **cererii deținătorului dreptului de superficie** asupra terenului, **cu acordul scris al proprietarului terenului**, iar în cazul reţelelor inginereşti şi de comunicaţii electronice şi al elementelor de infrastructură asociată acestor reţele – în baza cererii investitorului/beneficiarului sau a furnizorului de reţele publice de comunicaţii electronice (anexa nr. 11), în care se indică locul amplasării imobilului/terenului şi la care **se anexează**, în original şi în copii, următoarele documente:

b) buletinul de identitate (pentru persoană fizică) sau certificatul de înregistrare (pentru persoană juridică);

c) raportul de expertiză tehnică, în caz de reconstruire, restaurare, modificare sau consolidare a imobilului existent, elaborat de către experţi tehnici atestaţi;

$c^1$) **actul care atestă dreptul de proprietate** sau **dreptul de superficie asupra terenului;**

$c^2$) acordul scris al proprietarului terenului pentru lucrările de construcție planificate de superficiar. Sunt exceptate de la obligația de a deține și de a prezenta acordul scris al proprietarului administrațiile și rezidenții zonelor economice libere care au înregistrat dreptul de superficie în registrul bunurilor imobile, pentru lucrările de dezvoltare a infrastructurii de producție (construcția halelor industriale) și a infrastructurii tehnico-edilitare în zonele economice libere, necesare în vederea desfășurării activităților prevăzute de Legea nr. 440/2001 cu privire la zonele economice libere.

Chiar dacă până în prezent reclamantul este înregistrat *de iure* în calitate de proprietar al terenului cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str. Ghidighici 3/3 (f.d. 42), instanța reține că situația juridică nu poate fi apreciată exclusiv prin prisma mențiunilor din Registrul bunurilor imobile, cu ignorarea deciziei irevocabile a Curții Supreme de Justiție din 11.10.2007, prin care a fost desființat temeiul juridic al înscrierii dreptului de proprietate al reclamantului asupra terenului.

Potrivit art. 120 din Constituția Republicii Moldova, **este obligatorie respectarea** sentințelor și a altor **hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești**, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Din conținutul normei constituționale rezultă că o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă este obligatorie atât pentru părțile raportului juridic, cât și pentru autoritățile publice și instanțele judecătorești. Efectele unei asemenea hotărâri nu pot fi înlăturate prin conduita ulterioară a părților și nici prin menținerea formală în registrele publice a unor înscrieri care contravin celor statuate definitiv de instanța de judecată.

Astfel, deși potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile reclamantul figurează în calitate proprietar al terenului, înscrierea respectivă indică drept temei al dobândirii contractul de vânzare-cumpărare nr. 338 din 20.01.2005, nulitatea căruia a fost constatată prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 11.10.2007, prin aceeași hotărâre fiind dispusă expres radierea înscrierii dreptului de proprietate al Fundației asupra terenului.

În aceste circumstanțe, faptul că înscrierea nu a fost efectiv radiată/rectificată (din diferite motive) din Registrul bunurilor imobile nu poate lipsi de efecte hotărârea judecătorească irevocabilă și nici nu poate conferi reclamantului un drept subiectiv contrar celor stabilite de instanța supremă. O concluzie contrară ar echivala cu acordarea prevalenței unei situații tabulare neaduse în concordanță cu hotărârea judecătorească asupra efectelor unei decizii irevocabile, și ar contraveni principiului constituțional al obligativității hotărârilor judecătorești.

Totodată instanța sesizată cu prezenta cauză nu este în drept, în cadrul controlului legalității actelor administrative contestate, să reexamineze temeinicia soluției pronunțate de Curtea Supremă de Justiție la 11.10.2007 ori să atribuie reclamantului, pe cale indirectă, efectele juridice ale unui contract declarat nul printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Instanța este de părerea că, nici autoritatea publică nu putea examina cererea reclamantului făcând abstracție de situația juridică particulară a terenului și, în special, de existența unei hotărâri judecătorești irevocabile prin care au fost declarate nule actele care au stat la baza dobândirii acestuia și a fost dispusă radierea dreptului de proprietate al reclamantului.

Prin urmare, argumentul reclamantului bazat exclusiv pe conținutul formal al extrasului RBI nu este de natură să înlăture efectele hotărârii judecătorești irevocabile, iar pârâtul corect a respins cererea din motiv că reclamantul nu este nici proprietar și nici superficiar al terenului în cauză.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Ținând cont de decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 11.10.2007, prin care a fost constatată nulitatea actelor ce au stat la baza dobândirii terenului, inclusiv nulitatea contractului de vânzare-cumpărare din 20.01.2005, și a fost dispusă radierea dreptului de proprietate al Fundației asupra terenului, instanța constată că nu este demonstrat temeiul juridic

care ar permite obligarea autorității la emiterea actului administrativ individual favorabil solicitat *(dreptul de proprietate sau superficie asupra terenului).*

Raportând circumstanțele cauzei la normele legale enunțate și având în vedere caracterul obligatoriu al deciziei irevocabile a Curții Supreme de Justiție din 11.10.2007, instanța ajunge la concluzia că acțiunea FRC „Speranța" urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Acțiunea înaintată de reclamantul FRC „Speranța" împotriva Primarului General al mun. Chișinău cu privire la anularea răspunsurilor nr. R-CU-05802 din 17.06.2024 și nr. 1-03/1-4076 din 19.07.2024 precum și obligarea eliberării certificatului de urbanism pentru proiectare în vederea construirii pe terenul cu numărul cadastral *****, se respinge integral ca fiind nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Neguriță Veaceslav
Judecător